

faa vil min ærede Kollega, naar de Herrer maatte ønske det, selvfølgelig være villig og pligtig til meddele de yderligere Oplysninger, som han maatte være istand til at give. Der er ogsaa fremkommet den Yttring, som vel nærmest maatte ramme Conseilspræsidenten, at det var tvivlsomt, hvorvidt det virkelige var Regjeringens Forslag, der her forelaa, eller kun noget, som man havde til-ladt de militære Ministre at komme frem med som en Prøve. Jeg tror, at det kun behøver at nævnes, at denne Misforstaaelse neppe har nogen-somhelst Berettigelse. Der er ligeledes fra flere ærede Talere fremkommet Ytringer, som jeg ikke vil forstaa saaledes, som de mulig kunde forstaaes, men som dog alligevel foranledige mig til at standse ved dem. Det er det, at man gjentagne Gange har talt om, at et bedre Forhold til vor sydlige Nabo vilde være den bedste Befæstning, man kunde faae. Derom kan jeg ikke sige andet, end at jeg ogsaa finder, at dette er en meget god Fæstning; men jeg antager ikke, at det har været Meningen at ville rette nogen Slags Bebreidelse mod Regjeringen for, at Forholdet til vor sydlige Nabo ikke er saa fredeligt og godt, som det efter Omstændighederne kunde være. Jeg føler mig i det Mindste foranlediget til at sige, at jeg ikke finder, at der er andet imellem os, end det Spørgsmaal, som de Herrer kjende ligesaa godt som vi Andre, og som ogsaa er omtalt ved flere Leiligheder. Et heller skal jeg dvæle ved de Yttringer, der ere fremkomne fra flere ærede Talere som Sigtelser om, at de her foreliggende Forslag vare rettede mod en bestemt Fjende. Jeg tror ikke, at der i Regjeringens Udtalelser i Motiverne gives den allermindeste Anledning dertil. Et heller tror jeg, at man ved at se paa selve Forslagene vil kunne finde, at noget af disse har andet end en almindelig rent defensiv Karakter. — Hvad nu angaar de Forhandlinger, som paa 4de Dag have udførelst os, da vil jeg sige, at de have forekommet mig at være interessante og orienterende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Plan der egentlig skulde vælges for Danmarks Befæstning. Men der er en Bestaandighed ved disse Diskussioner, som gjør det nødvendigt for mig at standse ved dem et Øieblik, og det er denne, at de alle saa at sige have bevæget sig udenom eller i alt Fald i større Radier omkring de forelagte Lovforslag, end disse egentlig have givet Anledning til. Jeg har troet, at det er overmaade nyttigt og godt, at denne Diskussion er fremkommen, men jeg tror ogsaa, at det er nødvendigt for mig at sige, at adskillige af de Bebreidelser, som man har rettet imod de forelagte Forslag, ikke ere fuldt berettigede. Disse Forslag præterebere nemlig aldeles ikke at ville slaa nogen-somhelst endelig Plan for Danmarks Befæstnings-væsen fast; Regjeringen har kun gjort, hvad den troede, at der var dens Pligt at gjøre, nemlig taget de Punkter frem, der maatte springe Ud-

hver i Dinene som det, der burde gøres Noget ved, men den har iøvrigt afholdt sig fra at tage Noget med, som maatte pege bestemt hen paa en aldeles afgjort Plan. Jeg bemærker dette, fordi i alt Fald den Indvending mod Regjeringens Forslag ikke er berettiget, at Regjeringen nu skulde ville have en hel stor Plan for Danmarks Befæstning. Jeg tror at maatte slutte mig til de Mænd, som have sagt, at en saadan Plan vil man sjeldent eller aldrig faae, men at man maa gaa frem saaledes, at man efterhaanden, naar man har præciteret og besluttet her i Thinget, nærmere præciserer, hvilken Vej man fremdeles vil gaa. Altsaa overfor de foreliggende Forslag er det urigtigt netop at reise den Indvending, at de skulde indeholde en aldeles bestemt Plan. Jeg skal i den Anledning tage de Yttringer frem, som det ærede Medlem for Præsids Amtz 6te Valgkreds (Bojsen) nylig fremsatte; kun vil jeg benytte dem paa en noget anden Maade end det ærede Medlem. Det ærede Medlem syntes nemlig at have opfattet Forslagene saaledes, at de indbefattede alle mulige Planer. Jeg siger: Nei, tværtimod er det en Anbefaling for disse Forslag, at man efter min Mening kan sige om dem, at de netop ere et Vidnesbyrd om Neutralitet, idet saa at sige alle Sagskyndige have kunnet slutte sig om dem i den Erkjendelse, at der ved deres Gjennemførelse vil blive udfyldt Huller i den nuværende Stilling, der skulle og maa udfyldes. Selvfølgelig kan og vil jeg ikke benegte, at disse Forslag, naar der skal være Tale om et virkeligt Befæstnings-system for Danmark, ville blive efterfulgte af andre; men disse foreligge jo ikke i dette Øieblik. — Det maa være mig tilladt endnu at tilføje en Bemærkning, som maaske kunde være ganske nyttig, forsaavidt fremkomne Yttringer have tydet paa, at man kunde slippe meget billigere, end man efter de foreliggende Forslag skulde synes, i Særdeleshed naar der til disse spies den Udsigt til videre Udvikling, som er givet ved Diskussionen; jeg vil da sige, at hvad enten man tænker sig Danmark som allieret eller som neutral, saa sætte man sig ikke fast i den Lante, at man i noget af disse Tilfælde skulde kunne fri sig for Udgifter til Forsvaret (Berg: Det er der Ingen, der tror). Jeg er nærved at tro, at Ingen tror det, som tænker meget over denne Sag; men jeg mener, at det er nødvendigt strax i Begyndelsen af Forhandlingerne at gjøre det klart for alle de Mænd, der ikke have haft den Leilighed som det ærede Medlem for Veile Amtz 2den Valgkreds (Berg) til at gjennemtenke disse Forhold, at en Allieret, som ikke har nogen Magt, vil Ingen have, og at Neutralitet, naar den overhovedet skal respekteres, fordrer, at man nogenlunde skal kunne forsvare dem — jeg siger altsaa, at de Herrer ikke maa tro, at man ad nogen af disse to Veie vil være i Stand til at undbrage sig de Krav, som Landets Befæstning maatte stille. Der er fremdeles til